

anstaltninger til på ny at gøre øen beboelig („restoring the island of Nauru“) for det nauruanske folk som suveræn nation.

Resolutionen (res. 2226) blev vedtaget med 58 stemmer for, 3 (Australien, Storbritannien og Sydafrika) imod, medens 13 (vestlige lande, herunder alle de nordiske) afstod. I plenarforsamlingen vedtoges den med stemmetallet 85 for, 2 imod (Australien og Storbritannien), medens 27 afstod (de vestlige lande, herunder alle de nordiske, latinamerikanske lande, samt Haiti, Laos, Madagascar og Sydafrika).

II. Papua og formynderskabsområdet New Guinea.

4. udvalg behandlede spørgsmålet vedrørende Papua og formynderskabsområdet New Guinea med indlæg af Australien, Liberia og Sovjetunionen.

Australiens repræsentant gav en redegørelse for udviklingen og forholdene i territorierne og gennemgik de store fremskridt, der var sket inden for de sidste år på det politiske, sociale og økonomiske område. Han understregede, at det var Australiens politik, at territorierne skal blive uafhængige, når de måtte ønske det. Denne politik blev senere bekræftet ved korte indlæg af repræsentanter for territoriernes lovgivende forsamling.

Liberia og *Sovjetunionen* rettede angreb på Australien for dets kolonipolitik; *Liberias* angreb var koncentreret om påstået racediskrimination og økonomisk misrøgt af territorierne, medens *Sovjets* angreb også drejede sig om territoriernes påståede rolle i krigen i Vietnam.

Liberia fremlagde den 15. december 1966 et *resolutionsforslag*, som i sin operative del (paragraf 3) anmoder den administrerende magt om fuldt ud at gennemføre kolonideklarationen, (paragraf 4) anmoder den administrerende magt om a) at fjerne alle diskriminerende valgbetingelser, b) at opheve al diskriminerende praksis på de økonomiske, sociale, sundheds- og undervisningsmæssige områder, c) at afholde valg på basis af lige valget med henblik på overførelse af magten til territoriets befolkning samt d) at fastsætte en snarlig dato

for uafhængighed, (paragraf 5) anmoder endvidere den administrerende magt om at afholde sig fra at benytte territorierne til militære formål, som er uforenelige med pagten.

Burundi, Congos demokratiske Republik, Liberia, Pakistan, Syrien, Togo, Tanzania og Zambia stillede i samme møde formelt forslag om udeladelse af operative paragraf 5, hvorefter Guinea, Mali, Mauritanien, UAR og Jugoslavien på det efterfølgende møde formelt fremsatte forslag om paragraffens bibeholdelse.

Resolutionsforslaget vedtoges i udvalget med 61 stemmer for, 6 imod (Australien, Canada, New Zealand, Portugal, Storbritannien og USA), medens 17 afstod (vestlige lande, herunder de nordiske). Forinden havde været afholdt delafstemning om operative paragraf 4, der vedtoges med 59 stemmer for, 15 imod (de fleste vestlige lande, herunder de nordiske), medens 11 afstod. Operative paragraf 5 blev vedtaget med 48 stemmer for, 15 imod (vestlige lande, herunder Norge og Sverige samt Malaysia), medens 22 afstod (Danmark, Finland, Frankrig, Israel, Japan, Thailand, Tyrkiet samt latinamerikanske lande).

Resolutionen (res. 2227) vedtoges den 20. december 1966 af *plenarforsamlingen* med 81 stemmer for, 8 imod (samme som i udvalget samt Sydafrika og Trinidad/Tobago), medens 24 afstod (vestlige lande, herunder de nordiske lande, latinamerikanske lande samt Israel, Japan, Laos, Madagascar, Malaysia og Maldiverne). Ved delafstemning om operative paragraf 4 vedtoges denne med 70 stemmer for, 16 imod (de fleste vestlige lande, herunder Danmark, Norge og Sverige, samt Trinidad/Tobago), medens 28 afstod (latinamerikanske lande, Finland, Frankrig, Grækenland, Island, Italien, Japan, Laos, Madagascar, Malaysia, Maldiverne, Thailand og Tyrkiet). Operative paragraf 5 vedtoges med 71 stemmer for, 16 imod (vestlige lande, herunder Sverige og Norge, samt Malaysia), medens 25 afstod (latinamerikanske lande, Danmark, Finland, Frankrig, Grækenland, Island, Japan, Madagascar, Maldiverne, Thailand samt Trinidad/Tobago).

4. udvalgs beretning: A/6624.